

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃ

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ : ៧២ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨-៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។

សំរេច
ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណង :

- កំណត់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន លើរាល់គំរោង និងសកម្មភាពរបស់ឯកជន ឬសាធារណៈហើយត្រូវបានពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដោយ ក្រសួងបរិស្ថានមុន ដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេច
- កំណត់ប្រភេទ និងទំហំគំរោង សកម្មភាពដែលស្នើឡើងព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការទាំងឯកជន ទាំងសាធារណៈ ដែលត្រូវវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
- បំផុសអោយមានការចូលរួមពីសាធារណៈជន ក្នុងកិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ព្រមទាំងទទួលយកមតិយោបល់មកធ្វើការពិចារណា ក្នុងកិច្ចដំណើរការអនុម័តគំរោង ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគំរោងដែលស្នើឡើង ព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដែលជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចម្រុះរដ្ឋ ឬជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ជាក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ លើកលែងតែគំរោងដែលមានលក្ខណៈពិសេស និងចាំបាច់បន្ទាន់ ដែលសំរេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា ៣.-

ក្រសួងបរិស្ថានមាន ភារកិច្ច:

- ក-ពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- ខ-តាមដាន ឃ្នាំមើល និងចាត់វិធានការ ឱ្យម្ចាស់គំរោងប្រតិបត្តិតាម ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់ ប្រតិបត្តិ និងបញ្ចប់គំរោង ដូចមានចែងក្នុង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុម័តរួច ។

មាត្រា ៤.-

ស្ថាប័ន និងក្រសួង ដែលមានសិទ្ធិអនុម័តលើគំរោង មានភារៈកិច្ច ពិនិត្យ និងសំរេចលើគំរោងដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាត្រា ៥.~

អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង ដែលមានសិទ្ធិអនុម័តលើគំរោង ខេត្ត-ក្រុង មានភារកិច្ច:

- បញ្ជូននូវរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃគំរោងដែលជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ក្រុមហ៊ុនចំរុះរដ្ឋ ឬ ជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ទៅមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង
- ពិនិត្យ និងសម្រេចលើគំរោង បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើយោបល់របស់មន្ទីរ បរិស្ថានថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ដែលក្រសួង បរិស្ថានបានប្រគល់សិទ្ធិជូន ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី ៣

តម្រូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សំរាប់គំរោងស្នើសុំ

មាត្រា ៦.~

ម្ចាស់គំរោងត្រូវធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ចំពោះគំរោងដែលតម្រូវឱ្យមានការវាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៧.~

ម្ចាស់គំរោង ត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងរបាយការណ៍សិក្សា បុរេលទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៨.~

ម្ចាស់គំរោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ និងរបាយការណ៍ សិក្សាលទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគំរោងដែលអាចបង្កហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ធនធានធម្មជាតិ អេកូស៊ី ស្តែម សុខភាព និងសុខុមាលភាពសាធារណៈ ។

មាត្រា ៩.~

ម្ចាស់គំរោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨ ទៅមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុង ចំពោះគំរោងថ្នាក់ខេត្ត - ក្រុង ។

មាត្រា ១០.~

គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការធ្វើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងរបាយការណ៍ វាយតម្លៃ ហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១១.~

ម្ចាស់គំរោងត្រូវបង់ថ្លៃសេវាការងារ សំរាប់ការពិនិត្យលើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការ តាមដាន ឃ្នាំមើល ការអនុវត្តគំរោង ។ តម្លៃសេវាការងារនេះត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុតាម សំណើ របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដែលត្រូវបញ្ចូលក្នុងថវិកាជាតិ ។

មាត្រា ១២.~

ម្ចាស់គំរោងត្រូវបង្កើតភាគទានចូលក្នុងមូលនិធិទាយដ្ឋានបរិស្ថាន សំរាប់កិច្ចការពារបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ១៩ ជំពូកទី ៨ នៃច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ១៣.~

ពាក្យសុំត្រូវបំពេញដោយម្ចាស់គំរោង និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគំរោងថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះគំរោងថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ។

ជំពូកទី ៤

**បែបបទនៃកិច្ចដំណើរការ ពិនិត្យ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
សំរាប់គំរោងស្នើសុំ**

មាត្រា ១៤.~

ម្ចាស់គំរោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន និងផ្តល់លិខិតចម្លង ទៅស្ថាប័នអនុម័តគំរោង ។

មាត្រា ១៥.~

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូន យោបល់ និងសំណើទៅ ម្ចាស់គំរោង និងស្ថាប័នអនុម័តគំរោងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍ សិក្សាលទ្ធភាព និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ពីម្ចាស់គំរោង ។

មាត្រា ១៦.~

ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថាន តម្រូវឱ្យមានរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ម្ចាស់គំរោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន ជាមួយ និងការដាក់ពាក្យសុំវិនិយោគទៅស្ថាប័នអនុម័តគំរោង ។

មាត្រា ១៧.~

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ ព្រមទាំងចាប់បញ្ជូនយោបល់ និងសំណើទៅ ម្ចាស់គំរោង និងស្ថាប័នអនុម័តគំរោងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍ សិក្សាលទ្ធភាព និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញពីម្ចាស់គំរោង ។

មាត្រា ១៨.~

ក្នុងករណី ក្រសួងបរិស្ថានខកខានមិនបានបញ្ជូនយោបល់ និងសំណើដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ និងមាត្រា ១៧ នោះ ស្ថាប័នអនុម័តគំរោងអាចកំណត់ថា គំរោងនោះត្រូវបានបំពេញតាម តម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ១៩.~

ក្នុងសមត្ថកិច្ច ជាស្ថាប័នអនុម័តគំរោងផង និងជាម្ចាស់គំរោងផងនោះ ម្ចាស់គំរោងត្រូវមានការកិច្ចអនុវត្តតាមកិច្ចដំណើរការ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ និងជំពូកទី៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២០.~

មុនចាប់ដំណើរការអនុវត្តគំរោង ម្ចាស់គំរោងត្រូវទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថានលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

ជំពូកទី ៥

បែបបទនៃកិច្ចដំណើរការ ពិនិត្យ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់

មាត្រា ២១.~

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ១ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍នេះ មកក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដែលបានទទួលការអនុម័តពីថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

មាត្រា ២២.~

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាងយូរ ៦ខែ ទៅតាមតម្រូវការដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៣ និងជំពូកទី ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថាន បានពិនិត្យឃើញថា សកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ តម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ពេញលេញ ។

មាត្រា ២៣.~

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល ៦ខែ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានបំពេញតាមតម្រូវការ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៤.~

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ២ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍នេះ មកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការដែលបានទទួលការអនុម័តពីថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ២៥.~

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាង

យូរ ៦ខែ ទៅតាមតម្រូវការដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៣ និងជំពូកទី ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងករណីដែលមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុង ពិនិត្យឃើញថា សកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការតម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ពេញលេញ ។

មាត្រា ២៦._

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននោះ ក្នុងរយៈពេល ៦ខែ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃដែល មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានបំពេញតាមតម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៦

លក្ខខណ្ឌ នៃការអនុម័តគំរោង

មាត្រា ២៧._

ស្ថាប័នអនុម័តគំរោង ត្រូវណែនាំម្ចាស់គំរោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឱ្យអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគំរោង ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុម័តដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២៨._

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធចេញបញ្ជាឱ្យផ្អាកសកម្មភាព ចំពោះម្ចាស់គំរោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណា ដែលពុំបានអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគំរោង ដូចមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានឯកភាពរួចហើយ ។

ជំពូកទី ៧

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៩._

ម្ចាស់គំរោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដែលខកខានមិនបានផ្តល់ ឬបកស្រាយខុសនូវព័ត៌មាន ឬមិនបានអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬបំពាននឹងបទបញ្ញត្តិណាមួយ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០/២១/២២/២៣ និងមាត្រា២៥ ជំពូកទី ៩ នៃច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៣០._

កំណត់ហេតុ និងការធ្វើបណ្តឹងចំពោះជនទាំងឡាយណា ដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយ ឬពុំអនុវត្តតាមមាត្រាណាមួយ នៃអនុក្រឹត្យនេះ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៣១._

មន្ត្រីបរិស្ថានរូបណា ដែលមានការធ្វេសប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជា របស់ក្រសួង ឬរួម

គំនិតនិងអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសំរួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ ត្រូវទទួលការផ្ដន្ទាទោស ផ្នែករដ្ឋបាល ឬនឹងត្រូវ ជាប់បទចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន ហើយ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងខ្លួន ។

មាត្រា ៣៤.-

អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា និងត្រា
ហ៊ុន សែន

ធានជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន
ធាតុលេខា
ម៉ុក ប៊ាវ៉េត

ចំលងជូន :

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ដូចមាត្រា ៣៣
- កាលប្បវត្តិ-ឯកសារ

តារាងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យលេខ ៧២ អនក្របក ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ចំណាត់ថ្នាក់តំរូវអោយធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ល.រ	ប្រភេទអាជីវកម្ម	ទំហំ
១	វិស័យឧស្សាហកម្ម	
១.១	ផ្នែក ស្បៀង ម្ហូបអាហារ តេសឺ្វៈ និងថ្នាំជក់	
១.១.១	មូលដ្ឋានកែច្នៃម្ហូបអាហារ និងគ្រឿងកំប៉ុង	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.២	មូលដ្ឋានផលិតភេសជ្ជៈ-ទឹកផ្លែឈើគ្រប់ប្រភេទ	≥ ១.៥០០ លីត្រ/ថ្ងៃ
១.១.៣	មូលដ្ឋានផលិតដំណាប់ផ្លែឈើ	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.៤	មូលដ្ឋានផលិតទឹកក្រូច	គ្រប់ទំហំ
១.១.៥	មូលដ្ឋានផលិតស្រា	គ្រប់ទំហំ
១.១.៦	មូលដ្ឋានផលិតស្រាបៀរ-អាស់កុល	គ្រប់ទំហំ
១.១.៧	មូលដ្ឋានផលិតទឹកស្អាត	≥ ១០.០០០ នាក់ប្រើប្រាស់
១.១.៨	មូលដ្ឋានផលិតបារី	≥ ១០.០០០កញ្ចប់/ថ្ងៃ
១.១.៩	មូលដ្ឋានផលិត កែច្នៃសន្លឹកថ្នាំជក់	≥ ៣៥០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.១០	មូលដ្ឋានផលិតស្ករស	≥ ៣.០០០តោន/ឆ្នាំ
១.១.១១	មូលដ្ឋានកិនស្រូវ និងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ	≥ ៣.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.១២	មូលដ្ឋានផលិតទឹកត្រី-ស៊ីអ៊ីវ-សៀង-ម្ទេស-ប៉េងប៉ោះ	≥ ៥០០.០០០ លីត្រ/ឆ្នាំ
១.២	ផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ សំលៀកបំពាក់ និងផលិតផលស្បែក	
១.២.១	រោងចក្រតំបាញ-ជ្រលក់ពណ៌	គ្រប់ទំហំ
១.២.២	រោងចក្រកាត់ដេរ-បោកគក់-បោះពុម្ព-ជ្រលក់ពណ៌	គ្រប់ទំហំ
១.២.៣	រោងចក្រសំលាប់ស្បែក-កែច្នៃស្បែក-ធ្វើការស្បែកគោក្របី	គ្រប់ទំហំ
១.២.៤	រោងចក្រផលិតអេប៉ុង-កៅស៊ូមូស	គ្រប់ទំហំ
១.៣	ផ្នែកផលិតផលពីឈើ	
១.៣.១	រោងចក្រក្តារបន្ទះ	≥ ១០០.០០០ម ^៣ /ឆ្នាំឈើមូល
១.៣.២	មូលដ្ឋានផលិតគ្រឿងសង្ហារឹម	≥ ១.០០០ម ^៣ /ឆ្នាំឈើមូល
១.៣.៣	រោងចក្រអារឈើ	≥ ៥០.០០០ម ^៣ /ឆ្នាំឈើមូល
១.៤	ផ្នែកផលិតក្រដាស	
១.៤.១	រោងចក្រផលិតក្រដាស	គ្រប់ទំហំ
១.៤.២	រោងចក្រផលិតម៉ៅក្រដាស និងកែច្នៃក្រដាស	គ្រប់ទំហំ

១.៥	ផ្នែកគីមី-ធនធានធម្មជាតិកៅស៊ូ និងឧស្ម័ន	
១.៥.១	រោងចក្រធាតុស្លឹក	គ្រប់ទំហំ
១.៥.២	រោងចក្រកៅស៊ូកង់ និងពោះរៀនកង់គ្រប់ប្រភេទ	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៣	រោងចក្រកៅស៊ូក្រែប	≥ ១.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៤	រោងចក្រផលិតអាគុយ និងថ្មពិល	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៥	រោងចក្រគីមី	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៦	រោងចក្រផលិតជីគីមី	≥ ១០.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៧	រោងចក្រផលិតថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៨	រោងចក្រផលិតថ្នាំលាបគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៩	រោងចក្រគីមីប្រេងកាត	គ្រប់ទំហំ
១.៥.១០	រោងចក្រផលិតម៉េកាសាប៊ូ-សាប៊ូដុំ-សាប៊ូទឹក	គ្រប់ទំហំ
១.៦	ផ្នែកធនធានធម្មជាតិដី មិនមែនជាលោហៈ	
១.៦.១	រោងចក្រស៊ុម៉ង់ត៍	គ្រប់ទំហំ
១.៦.២	រោងចក្រចំរាញ់ប្រេងកាត	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៣	រោងចក្រផលិតឧស្ម័ន	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៤	សំណង់បង្ហូរប្រេង និងឧស្ម័ន	≥ ២ គ.ម
១.៦.៥	កន្លែងផ្ទុកប្រេងឥន្ធនៈសំរាប់ចែកចាយ	≥ ១.០០០.០០០ លីត្រ
១.៦.៦	ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ	≥ ២០.០០០ លីត្រ
១.៦.៧	ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៨	រោងចក្រផលិតកែវ-ដបគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៩	មូលដ្ឋានផលិតឥដ្ឋក្បឿង	≥ ១៥០.០០០ ដុំ/ខែ
១.៦.១០	មូលដ្ឋានផលិតឥដ្ឋក្រាល-ឥដ្ឋកញ្ជី	≥ ៩០.០០០ ដុំ/ខែ
១.៦.១១	រោងចក្រផលិតថ្មស្រួច	គ្រប់ទំហំ
១.៦.១២	មូលដ្ឋានផលិតគ្រឿងសំណង់បេតុង	≥ ៩០០ តោន/ខែ
១.៦.១៣	រោងចក្រផលិតខ្នាញ់គោ-ប្រេងម៉ាស៊ីន	គ្រប់ទំហំ
១.៦.១៤	ការសិក្សាស្រាវជ្រាវអាជីវកម្មរ៉ែប្រេងកាត (ការខ្វែងសាកល្បង.ការធ្វើ អោយរញ្ជួយដី)	គ្រប់ទំហំ
១.៧	ផ្នែកឧស្ម័នប្រេងកម្មលោហៈមូលដ្ឋាន	
១.៧.១	រោងចក្រផលិតគ្រឿងយន្ត	គ្រប់ទំហំ

១.៧.២	រោងចក្រតំឡើងគ្រឿងយន្ត	គ្រប់ទំហំ
១.៧.៣	សហគ្រាសជួសជុលគ្រឿងយន្ត និងនាវា	គ្រប់ទំហំ
១.៨	ផ្នែកឧស្សាហកម្មកែច្នៃលោហៈ	
១.៨.១	រោងចក្រកែច្នៃលោហៈ គ្រប់ប្រភេទ-ដែកគោល-លូសបន្លា-សំណាញ់	≥ ៣០០ តោន/ខែ
១.៨.២	រោងចក្រស្នូដែក-ដែកថែប-អាណូយមីញ៉ូម	គ្រប់ទំហំ
១.៨.៣	រោងចក្រស្នូលោហៈ គ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
B	ផ្នែកឧស្សាហកម្មផ្សេងៗ	
១.៩.១	មូលដ្ឋានកែច្នៃសំណល់-ដុតសំណល់	គ្រប់ទំហំ
១.៩.២	មូលដ្ឋានសំអាតទឹកស្អុយ	គ្រប់ទំហំ
១.៩.៣	រោងចក្រអគ្គិសនី	≥ ៥ MW
១.៩.៤	រោងចក្រវារីអគ្គិសនី	≥ ១ MW
១.៩.៥	រោងចក្រផលិតសំឡី	≥ ១៥ តោន/ខែ
១.៩.៦	រោងចក្រផលិតចំណីសត្វ	≥ ១០.០០០ តោន/ឆ្នាំ
២	វិស័យកសិកម្ម	
២.១	ព្រៃសម្បទាន	≥ ១០.០០០ ហិកតា
២.២	អាជីវកម្មព្រៃគប់	≥ ៥០០ ហិកតា
២.៣	ផ្ទៃដីដែលមានព្រៃឈើ	≥ ៥០០ ហិកតា
២.៤	ផ្ទៃដីដំណាំកសិកម្ម-ឧស្សាហកម្ម	≥ ១០.០០០ ហិកតា
២.៥	ផ្ទៃដីលិចទឹក និងដីតំបន់ឆ្នេរ	គ្រប់ទំហំ
២.៦	ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព	≥ ៥.០០០ ហិកតា
២.៧	ប្រព័ន្ធដោះទឹក	≥ ៥.០០០ ហិកតា
២.៨	ផែនការ	គ្រប់ទំហំ
៣	វិស័យទេសចរណ៍	
៣.១	តំបន់ទេសចរណ៍	≥ ៥០ ហិកតា
៣.២	ទីលានវាយកូនគោល	≥ ១៨ រន្ធន
B	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ B	
៤.១	ការអភិវឌ្ឍន៍ទីក្រុង	គ្រប់ទំហំ
៤.២	តំបន់ឧស្សាហកម្ម	គ្រប់ទំហំ
៤.៣	សំណង់ស្ថានីយ៍	ទ្រទ្រង់ ≥ ៣០ តោន

៤.៤	សំណង់អាគារ	កំពស់ ≥ 12 ម ឬ ក្រឡាផ្ទៃ ៨.០០០ម ^២
៤.៥	ភោជនីយដ្ឋាន	≥ 500 កៅអី
៤.៦	សំណង់សណ្ឋាគារ	≥ 60 បន្ទប់
៤.៧	សំណង់សណ្ឋាគារតំបន់ឆ្នេរ	≥ 40 បន្ទប់
៤.៨	សំណង់ផ្លូវជាតិ	≥ 900 គ.ម
៤.៩	សំណង់ផ្លូវដែក	គ្រប់ទំហំ
៤.១០	សំណង់កំពង់ផែ	គ្រប់ទំហំ
៤.១១	សំណង់អាកាសយានដ្ឋាន	គ្រប់ទំហំ
៤.១២	ការបូមភក់-ល្អ្រប់	≥ 50.000 ម ^៣
៤.១៣	កន្លែងចាក់សំណល់ក្រុង	\geq ប្រជាជន ២០០.០០០នាក់